

діяльності інформаційні потреби;

– на другому етапі здійснюються необхідні дослідження (системний аналіз);

– на третьому етапі розробляються альтернативні варіанти розв'язання певних проблем та здійснюється вибір оптимального варіанту по кожному завданню (використовуються експертні оцінки, в тому числі незалежна експертиза).

Отже, використання системного підходу в управлінні організаціями дозволяє: розкривати структурно-функціональний зміст управлінських явищ; досліджувати багатогранні взаємозв'язки організацій з оточуючим середовищем; аналізувати вплив діяльності організації з боку різноманітних чинників внутрішнього і зовнішнього середовища і на основі цього визначати напрями розвитку організації на перспективу.

Бібліографія:

1. Философский энциклопедический словарь / под ред. Л. Ф. Ильичева и др. – М. : Сов. энцикл., 1983. – С. 610–613.

2. Иванова Т. Ю. Кибернетико-синергетический подход в теории управления / Т. Ю. Иванова, В. И. Приходько // Менеджмент в России и за рубежом. – 2004. – № 5. – С. 132–137.

3. Немченко А.Б. Методологія системного підходу в управлінні організацією [Електронний ресурс] Режим доступу: www.kntu.kr.ua/doc/nauk_zap_10_1/stat_10.../79.doc

Наталя ІРХА, Лілія ДРАБИК

слухачі магістратури за спеціальністю
«Менеджмент»

(наукові керівники – д.е.н., професор, професор кафедри менеджменту та публічного управління Микитюк П.П., к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту та публічного управління Буяк А. Є.)

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Якісна зміна соціально-економічної природи підприємства в ринковій економіці, перетворення його з такого, що керується централізовано, у вільний, самостійно господарюючий суб'єкт вимагають адекватної системи управління інвестиціями. За умов, коли процес прийняття господарських рішень в економіці України набув децентралізованого характеру, суттєво зросла роль підприємств у процесах залучення і

подальшого управління використанням інвестицій.

Проблема управління інвестиційною діяльністю підприємства, яка полягає у створенні індивідуальної системи інвестицій промислового підприємства, адекватної потребам ринку і внутрішнім можливостям, ще не знайшла свого належного розв'язання. На підприємствах у сучасних умовах інвестиційна діяльність здійснюється, як правило, безсистемно, за відсутності узгодження різних інвестиційних проектів і глибокого вивчення ринку.

Об'єктивна потреба активізації інвестиційної діяльності зумовлена, передусім, необхідністю докорінних змін у структурній політиці, реорганізації економіки, метою якої є відродження провідних галузей, що забезпечують ефективне та якісне задоволення потреб суспільства, і подальшому розвитку в таких сферах:

оновлення технологічного парку існуючих виробництв і здійснення на цій основі ресурсозбереження на якісно вищому рівні, підвищення конкурентоспроможності підприємств і галузей;

удосконалення кадрового потенціалу, здатного здійснювати стратегічні цілі підприємства;

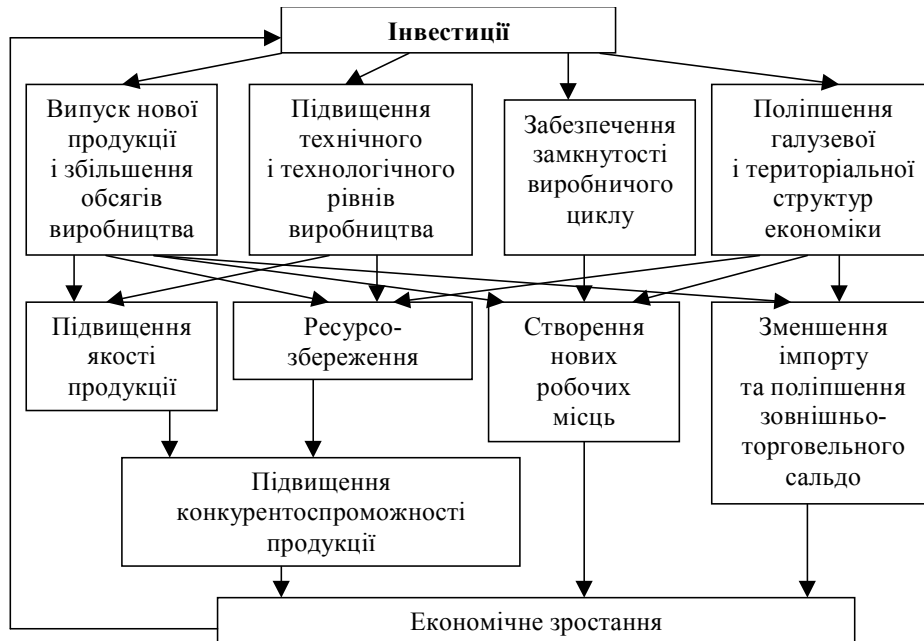
створення нових робочих місць у пріоритетних напрямках розвитку промисловості, які спроможні втримувати конкурентні переваги на зовнішньому ринку і адекватне поліпшення зовнішньоторговельного сальдо.

Здійснення інвестицій ще не гарантує ринкового успіху підприємства, якщо відсутня узгодженість дій у сфері інвестування, основу якої повинна становити стратегія розвитку підприємства.

Необхідність активізації інвестиційної діяльності промислових підприємств, яка є однією з основних умов подолання кризи і підвищення конкурентоспроможності національної економіки, ілюструє розроблена автором схема причинно-наслідкових зв'язків між інвестиціями та їх очікуваними наслідками (рис. 1).

Узагальнення практики промислових підприємств і аналітичний огляд численних наукових публікацій з досліджуваної проблеми дає підставу зробити висновок про зростання ролі управління в активізації інвестиційних процесів на підприємстві. Водночас дослідження реального стану менеджменту на вітчизняних підприємствах свідчать про те, що його стан не відповідає сьогodнішнім вимогам. Основними причинами цього є:

– невідповідність багатьох підприємців до розробки якісних інвестиційних планів, зокрема – бізнес-планів;

Рис. 1 Причинно-наслідкові зв'язки між інвестиціями та їх очікуваними наслідками

- побоювання втрати позиції лідера;
- відсутність вільного доступу до ринкової інформації, зокрема, через недостатньо розвинену інформаційну інфраструктуру ринку;
- недостатній кваліфікаційний рівень працівників, зайнятих у сфері підготовки техніко-економічних обґрунтувань і рішень.

Інвестиційні процеси в Україні мають чітко виражену тенденцію до скорочення. При цьому незадовільними є темпи і пропорції інвестиційної діяльності. Особливу тривогу викликають процеси інвестування у відтворення основних фондів у виробничій сфері, зокрема активної їх частини. Існуючі обсяги інвестування в цій сфері не забезпечують навіть простого відтворення виробничого апарату. Подальший спад інвестиційної діяльності промислових підприємств загрожує вкрай негативними явищами, подолання яких потребуватиме тривалого часу.

Бібліографія:

1. Дребот Н.П. Інвестиційна стратегія підприємства: засади і особливості її формування в сучасних умовах // Регіональна економіка: Наук.-пр. журнал ІРД НАН України. – Львів: ІРД, 2012. – № 1(15). – С. 63–69.

2. Глебов В.Є. Вибір варіантів інновації з врахуванням ризику // Соціально-економічні дослідження у перехідний період. Інвестиції і реструктуризація економіки регіону (Щорічник наукових праць). Вип. XX // НАН України. Інститут регіональних досліджень. – Львів, 2009. – С. 262–268.